

fundet. Sted i Den sjællandske Bondestands Sparekasse, er den dog ikke egnet til at vælte Befolkningens Syn paa Sparekasselovgivningen, saaledes som den har faaet sit Udtryk i Lov af 28. Maj 1880.

Naar det ærede Medlem endvidere udtalte, at en Afslutning af den nuværende Bankkomité's Virksomhed var nødvendig, fordi den danske Kredit i Udlandet svækkedes, og Forretningslivet led under den nuværende Tilstand, vil jeg dog sige, at det er et Forhold, som naturligvis har været Genstand for opmærksom Undersøgelse i Finansministeriet, og der er udtaget mange forskellige Stikprøver mange Steder, men der er absolut ikke sporet nogen som helst Svækkelse af den danske Kredit i Udlandet. Denne er i Øjeblikket saa god, som den nogen Sinde har været.

Naar det ærede Medlem beklager min Udtalelse ved denne Sags første Behandling om, at jeg ansaa Statskassen for forpligtet til at deltage i Garantien for de inddragne Banker, selv om Lovgivningsmagten trak sig tilbage, synes jeg, der ikke er nogen Anledning til at beklage den. Hvis Udtalelsen er rigtig, er der ingen Grund til at beklage den, og hvis den er gal, har den ingen Virkning. Der er altsaa ikke Spor af Grund til at beklage denne Udtalelse. Det er et rent juridisk Spørgsmaal, her er Tale om, og Bankerne kunne, hvad enten de tro, jeg har Ret eller ikke, henvende sig til en hvilken som helst kyndig Jurist og tillægge hans Mening samme Værdi som min. En Beklagelse er der altsaa ikke Spor af Grund til at udtale i Anledning af denne Udtalelse.

Jeg skal gaa over til de Bemærkninger, som kom fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Det ærede Medlem udtalte, at Bankkomiteen havde en meget vanskelig Opgave, og det er givet, det er udtalt mange Gange under denne Debat, det har været forudset, at den vilde faa en meget vanskelig og utaknemmelig Opgave. Bankkomiteens Mænd have vidst det, men desuagtet ere de gaaede ind i den, Statsgældsdirektør Andersen i Kraft af en Ordre fra Finansministeren. Det var ikke noget frivilligt Hverv, han her paatog sig, og hvis han havde kunnet undgaa at komme ind i

Bankkomiteen, havde han selvfølgelig gjort det, men det var ham paalagt af Finansministeren at repræsentere Statens Interesser indenfor Bankkomiteen. Naar der har været saa megen Misfornøjelse med Bankkomiteen, skyldes det formodentlig ogsaa den Omstændighed, som ikke kan tilregnes Bankkomiteen, at Statens og Bankernes Interesser indenfor Komiteen nødvendigvis maa være forskellige. Bankerne have det Hverv at drive Forretning, det har Staten ikke. Sammensætter man saa en Komité af Statens Repræsentanter og af Bankernes, maa der nødvendigvis komme Interessekonflikter. Institutionen er ikke ensartet sammensat.

Det glæder mig, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds saa uforbeholdent gjorde en Undskyldning, vil jeg kalde det, for adskilligt uforsigtigt og urigtigt, som er indeholdt i hans Særvotum. Det var navnlig overfor Konferensraad Falbe-Hansen, at han gjorde, hvad jeg anser for en Undskyldning for, hvad der er fremkommet i Betænkningen, men det var ogsaa overfor Statsgældsdirektøren, om hvem det ærede Medlem ved andre Lejligheder har udtalt sig i temmelig stærkt fordømmende Toner. Jeg sagde før, at Bankkomiteens Protokol ikke har kunnet give et nøjagtigt Billede af, hvad der er passeret indenfor Bankkomiteens Virksomhed, og det skal jeg genopfriske her. Det gælder navnlig Forholdet til den lille Laanekasse, som det ærede Medlem særlig ofrede sine Bemærkninger. Jeg skal forudskikke den Bemærkning, at med Hensyn til Laanekassen har der indenfor Bankkomiteen bestandig været Enstemmighed om de Afgørelser, som forelaa, saa Statsgældsdirektøren har ikke haft nogen afgørende Indflydelse paa noget af, hvad der vedrørte Den lille Laanekasses Forhold. Af Den lille Laanekasses Bestyrelse var han traadt ud, længe før den overhovedet gav sig af med at drive den Virksomhed, der har ført til dens Ruin, og jeg føler mig overbevist om, at hvis Finansminister Vilhelm Lassen i dette Øjeblik skulde forsvare Statsgældsdirektøren, vilde han gøre det paa en mere grundig Maade, end jeg ser mig i Stand til, fordi jeg ikke har fulgt Begivenhederne i Februar Maaned. Jeg er sikker paa, at han vilde ikke skjule,